

[Pia Kjærsgaard]

en gang imellem, at hr. Henning Rasmussen er lige ved at lette fra talerstolen af bare godgørelse, sådan som der bliver talt i denne AIDS-debat.

Når jeg ønsker registrering, hr. Agerschou, er det simpelt hen for at indkredse problemet. Det er ikke for at genere eller straffe nogle mennesker, der er blevet syge. Der skal samtidig – og det sagde jeg også i mit indlæg – sættes ind med masser af oplysning og støtte til de personer, det er gået ud over. Det er ikke sådan, at vi betragter dem, der er smittet med AIDS, som anderledes mennesker end andre, men Folketinget forsøger at pådutte os en mening, som vi ikke har.

(Kort bemærkning).

Lenger (SF):

Jeg mener fortsat ikke, at hr. Agerschou fik svar på sit spørgsmål om, hvordan Fremskridtspartiet ville kontrollere, at man overholdt et forbud mod seksuel aktivitet, og det synes jeg ellers er et meget væsentligt spørgsmål.

Men lad mig så føje yderligere et spørgsmål til, og det er: kan fru Pia Kjærsgaard ikke forestille sig, at hvis konsekvensen af, at man er smittet med AIDS, er, at man får et forbud mod seksuel aktivitet, så holder man sig selvfølgelig væk fra alle test og alle undersøgelser, og dermed bliver det vanskeligere at komme i kontakt med de pågældende? Der ville i virkeligheden blive en stor gruppe af mennesker, som sundhedsmyndighederne ellers gerne ville i kontakt med, om ikke andet så for at oplyse dem, men som på grund af risikoen for at få et forbud mod seksuel aktivitet ville blive væk?

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Fru Pia Kjærsgaard bebrejdede nogle af ordførerne, at de ikke fuldt ud kendte Fremskridtspartiets politik, for så ville de ikke være i stand til at sige, hvad de sagde.

Jeg synes, at vi efter den række af ubesværede spørgsmål, som hr. Agerschou tungnemt har forsøgt sig med, må konstatere, at end ikke Fremskridtspartiets egen ordfører er i stand til hverken at forstå eller forklare Fremskridtspartiets politik, og derfor synes jeg, det er urimeligt, at det skal bebrejdes os

andre, at vi heller ikke formår det. (*Munterhed*).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning, og så går vi tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det er da godt, at hr. Tinning kan vække en vis jubel med sine platte bemærkninger, det skal jeg såmænd ikke beklage.

Men jeg vil så stille det modspørgsmål: hvad gør man i dag, hr. Agerschou og hr. Lenger, med de andre sygdomme, der er henført under kønssygdomsloven? AIDS-smitte skal henføres på nøjagtig samme måde som f.eks. syfilis og gonorrépatienter, og jeg kan ikke se, at problemet er så stort, som ordførerne for Socialistisk Folkeparti forsøger at gøre det til. Jeg kan faktisk ikke se problemet.

Og stadig væk forsøger man at bagatellisere dette. Man siger: fordi sygdommen ikke kan helbredes, skal den ikke under kønssygdomsloven. Det er en dårlig undskyldning. Tværtimod burde den netop af den grund henføres under kønssygdomsloven. Det andet er pladderhumanisme, så det batter.

Tinning (VS):

Jeg tror ikke, der er nogen, der forsøger at bagatellisere AIDS, og i øvrigt var der i indenrigsministerens indledende redegørelse faktisk svar på spørgsmålene om, hvorfor det ikke er nogen god idé at lade AIDS omfatte af kønssygdomsloven. Jeg synes derfor, at fru Pia Kjærsgaard skulle rykke tilbage til start og læse indenrigsministerens redegørelse, for deri finder man svar på de spørgsmål.

Landsforeningen har gjort opmærksom på – og det er der også ordførere der har været inde på – at der desværre indtil nu har været en fuldstændig mangel på proportion mellem problemets alvor, den indsats, det er nødvendigt at yde, og så de midler, der er afsat. Det tror jeg at om ikke alle så i hvert fald mange af de ordførere, som har været heroppe i dag, er helt enige i.

Blot for at nævne et par eksempler synes jeg, det er lidt uhyggeligt, når Sundhedsstyrelsen i sine breve af 20. marts til Indenrigsministeriet – som vi har fået en kopi af, og